

Školitelský posudek na magisterskou práci Bc. Jany Beránkové: Efekt velikosti stimulu v diskriminačních a kategorizačních procesech u ptáků.

Jana Beránková svojí diplomovou prací přiložila další cihlu k budově, kterou naše badací skupina staví již drahnou dobu. V posledních letech se několik diplomantů, včetně jí samé, zabývalo rolí klíčových znaků v procesu rozpoznávání jiných živočichů, konkrétně kořisti a predátorů. Stávající výsledky ukázaly, že klíčové znaky hrají překvapivě velkou roli v rozpoznávacích procesech, což nás přivedlo k otázce, nakolik je tato role univerzální. A na jeden z aspektů této problematiky se zaměřila i Jana Beránková. Jejím úkolem bylo zjistit, nakolik funkce klíčových znaků zůstává zachována na stimulech s „nesprávnou“ velikostí. Některé ze získaných výsledků jsou sice jen těsně průkazné, jejich celek však vypovídá jasně. U ptáků, kteří jsou pro testovaný druh, sýkoru koňadru důležité (ona sama, krahujec obecný) velikost reakci neovlivňuje, u ostatních ano, přičemž intenzivnější je odpověď na stimuly s „nesprávnou“ velikostí, ať již příliš malou nebo velkou. To jsou nepochybně zajímavé závěry a po této stránce mě diplomová práce Jany Beránkové plně uspokojila.

Nemenší spokojenost vládne v mé mysli s pracovním nasazením Jany Beránkové. Patřila nepochybně k mým nejméně problémovým studentům. Projevovala nejen píli ale i samostatnost. Po zadání jakéhokoliv úkolu jsem se s ní obvykle setkal, až když mi hlásila jeho splnění, a to splnění úspěšné, prostě jakýchkoliv zaznamenání hodných závad. To není u studentů věru pravidlem. Mízet z dohledu jim ovšem nedělá problémy, s dodáním výsledků (jakýchkoliv) ale bývá problém. Hladký průběh mělo i sepisování práce. Vyzdvihl bych, že Jana Beránková jako prvá z mých diplomantek (i diplomantů) shromáždila a prostudovala literaturu z dob etologického pravěku. Pro většinu studentů přitom dějiny končí se zrozením Web of Science. Bez jakýchkoliv turbulencí probíhala konečně i práce na textu, oceňuji především schopnost diplomantky psát česky tak, že výsledek nepřipomíná produkci automatického překladače. Paradoxně se to ukázalo i drobným problémem, neboť Janě Beránkové dělalo potíže přijmout za svůj suchý styl výsledků. Mívám ve zvyku ukončovat své kladné posudky nějakými stíny a tím jim dodat na věrohodnosti. V případě Jany Beránkové bych snad uvítal trochu více vlastní iniciativy. Zdůrazňuji to hlavně proto, že mám neodbytný pocit, že by byla takovéto vyšší intelektuální aktivity schopna a že nekonáním přicházíme o cenné podněty.

Nezbývá mi než uzavřít, že jsem s prací Jany Beránkové i se získanými výsledky a jejich zpracováním mimořádně spokojen. Nemám proto nejmenší pochybnosti o úspěšné obhajobě jí předložené diplomové práce.

Č.B. 19.5. 2013

Roman Fuchs

